

saadanne, som kan komme i en økonomisk vanskelig Stilling, og som der i og for sig kunde være Grund til at hjælpe ad den Vej, altsaa til at ligestille med efterlevende Ægtefæller, men jeg tror ikke, selve Lovens Ord muliggør det. Det er et Spørgsmaal, man efter min Mening kan tage op til Overvejelse paa et senere Tidspunkt, naar man har indvundet de fornødne Erfaringer for, hvorledes Loven virker.

Der har ogsaa her været talt om, hvorledes Ordningen vil blive, naar Aldersrentenyderen opholder sig paa et Plejehjem, og i den Forbindelse har man spurgt om, hvorledes man vil forholde sig, naar der i et Hjem er en Aldersrentenyder syg, og Ægtefællen plejer den vedkommende, og derigennem lider Afsavn i Indkomst. Hvad Ordningen i Plejehjemmene angaar, har jeg paa De samvirkende Sogneraadforeningers Møde i Aarhus udtalt mig om dette Spørgsmaal, og denne Udtalelse ønsker jeg at gentage her, nemlig, at man bør sætte Taksterne, hvorefter Opgørelse skal finde Sted, saaledes, at der i videst muligt Omfang sker Ret og Skel saavel overfor Opholdskommunen som overfor Forsørgelseskommunen. Og hvad Sygepleje i Hjemmet angaar, til hvilken der jo kan gives Støtte, naar den er lønnet, mener jeg, at en Ægtefælle, som udfører saadan Sygepleje og derigennem lider Afsavn i Indkomst, naturligvis udenom Aldersrenten bør have Adgang til samme Honorar derfor, som gives til anden lønnet Sygeplejehjælp for Aldersrentenydere.

Der er endvidere fra forskellig Side peget paa de Vanskeligheder, som kan opstaa i Forbindelse med den bestaaende Lov om Invalidforsikring, og jeg skal erkende, at her er visse Vanskeligheder, selv om jeg ikke mener, de knytter sig til den Forskel i Alder, som er bestemmende for Adgang til Invalidforsikring og Adkomst til at opnaa Aldersrente. Vanskelighederne ligger meget snarere i den Forvaltning, som skal finde Sted af de to Love, i Tilfælde af at en Invalidrentenyder ønsker at faa Aldersrente, eller et Ægtepar, hvoraf den ene er Invalid, skal træffe Afgørelse af, om de skal og kan søge at opnaa Aldersrente. Med andre Ord: Hvorledes skal, naar der ansøges om Aldersrente, Invalidrenten behandles ved Opgørelsen af, hvilken Aldersrente der kan tilkomme de vedkommende? Der maa man ikke glemme, at Fradragsreglerne for egen Indkomst eller Formue er forskellige i Invaliderenteloven og Aldersrenteloven, og at der ogsaa derigennem beredes Vanskeligheder. Men det har steds-

været min Opfattelse, saavel da vi her behandlede Invaliderentelovforslaget, som da jeg fremsatte Lovforslaget om Aldersrente, at disse to Love bør holdes ude fra hinanden, saaledes at Invaliderentyderne er udenfor Aldersrentelovens Bestemmelser. Jeg tror, det vil blive den eneste Vej, ad hvilken man praktisk og simpelt kan bringe dette Forhold i Orden paa en Maade, som er overskuelig, og som vil fritage Administrationen for Løsningen af en Række Opgaver, som baade teoretisk og praktisk kan berede Vanskeligheder.

Jeg tror, at jeg med de Udtalelser, jeg her har fremsat, og som jeg har bestræbt mig for at gøre saa korte som muligt, har berørt et Flertal af de Punkter, man har været inde paa i denne Forbindelse. Jeg skønner ikke, at det tjener nogen virkelig Interesse at fordybe sig i Diskussionen fra forrige ordinære Rigsdagssamling. Men jeg vil i øvrigt udtale, at efter at nu Staten ved Loven har faaet i sin Haand Afgørelsen af, hvilken Rente de enkelte Nydere skal have, er det klart, at man fra Administrationens Side i alle dens Faser maa søge tilvejebragt et saa omfangsrigt Erfaringsmateriale som muligt, for at, naar Loven har virket i et saadant Antal Aar, at et tilstrækkeligt Materiale til dens Revision kan siges at være tilvejebragt, denne da kan ske paa et saadant Grundlag, at man kan bringe Lovens Bestemmelser i nøjeste Kontakt med det praktiske Livs Krav.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen taler jo her jævnlige om Invaliderne, og den varme Interesse, han nærer for deres Uddannelse, har ogsaa fundet Udtryk i den Tale, som det ærede Medlem holdt her under denne Finanslovdebat. Det ærede Medlem mener, at Samfundet ikke alene har en Pligt til at give Invaliderne en økonomisk Haandsrækning, der naturligvis er i høj Grad paakrævet, men ogsaa en Pligt til og en stor Interesse i at give dem en Uddannelse, saaledes at de kan oplæres i et eller andet Fag, som de kan beskæftige sig med, og deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem rejser i denne Forbindelse Spørgsmaal om Arbejdsskoler og siger, at han allerede for Aar tilbage har spurgt daværende Socialminister Stauning, om man havde søgt at tilvejebringe Oplysninger om alle disse Forhold, og om Ministeriet vilde sætte Undersøgelser i Gang, som det maatte være rimeligt at foretage, og dertil svarede daværende Socialminister Hr. Stauning, at han vilde gøre, hvad han kunde for at søge at finde en tilfredsstillende Løsning af hele dette